

Actori ai luptei. Niveluri de organizare

Organized Anarchism

23 decembrie 2022

Introducere

În acest articol (intitulat inițial *The Problems Posed by the Concrete Class Struggle and Popular Organization*), anarhistul chilian José Antonio Gutiérrez Danton prezintă o taxonomie clară a diferitelor tipuri de actori și niveluri de specificitate* din cadrul organizațiilor sau grupurilor implicate în mod obișnuit în lupta socială/de clasă. Articolul poate fi citit aici: <https://blackrosefed.org/problems-posed-by-the-concrete-class-struggle/>

Înțelegerea acestor actori, precum și a nivelurilor de specificitate din cadrul organizațiilor sau grupărilor sociale ne va ajuta să înțelegem mai bine cum, când și unde putem sau ar trebui să intervenim în calitate de militante și militanți ai organizației anarhiste specifice.

*Prin „specificitate” înțelegem gradul în care un grup sau o organizație este coerentă în jurul unui anumit program politic sau set de principii ideologice.

Actori ai luptei

Autorul începe prin a sublinia faptul că cele două grupări sociale primare care definesc capitalismul sunt: clasa capitalistă (care deține o mare parte din terenurile, sursele de aprovizionare și mijloacele de producție ale societății) și clasa muncitoare (care nu deține o parte semnificativă din acestea și care, pentru a supraviețui, trebuie să-și vândă munca clasei capitaliste).

Deși acesta este cel mai general mod în care putem descompune relațiile sociale care definesc societatea capitalistă, o privire mai atentă dezvăluie o zonă gri incredibil de complexă între acești doi poli principali.

În această zonă gri găsim grupuri sociale a căror clasă nu este clar definită. Studenții, micii burghezi, proprietarii de mici afaceri, profesioniștii precum medicii și avocații etc.

Fiecare dintre grupurile sociale menționate mai sus, de la clasa muncitoare la studenți, poate fi înțeles ca fiind un „actor” atunci când intră în lupta socială.

Este esențial să înțelegem în care parte vor ajunge anumiți actori în cursul luptei de clasă/sociale. Gutiérrez Danton propune o serie de întrebări care să ne ajute să definim anumite grupuri de actori, să înțelegem unde pot ajunge și cum să intervenim cel mai bine pentru a-i aduce în luptă de partea clasei muncitoare.

1. Care sunt problemele care îi afectează cotidian și care sunt interesele lor imediate?

2. Care sunt tradițiile lor de luptă și organizațiile pe care le-au dezvoltat pentru a-și contracara problemele și a-și promova interesele?

3. Unde se află zonele lor de luptă?

Odată ce am identificat aceste grupuri, putem trece la elaborarea unei strategii pe termen mediu, de cum putem noi, ca militante și militanți anarhiști, să luăm inițiativa în luptele lor și să propunem revendicări concrete care să se alinieze cu programul nostru sau, cel puțin, putem determina cum să le influențăm organizațiile într-o direcție libertară.

Niveluri de organizare

După ce am identificat anumiți actori, trebuie să trecem la înțelegerea diferitelor niveluri de organizare în care se pot regăsi acești actori. Recunoscând acest lucru, noi (militantele și militanții anarhiști) putem apoi să ne determinăm strategia și tacticile de intervenție, în funcție de nivelul cu care avem de-a face.

Definiția dată de Gutiérrez Danton fiecărui nivel de organizare se bazează pe gradul de coerență a acestora în jurul unei poziții ideologice și a unui program de revendicări clare și concrete.

Aceste niveluri sunt:

1. Nivelul social (al organizațiilor sociale, populare sau de masă).

2. Nivelul socio-politic (al tendinței, rețelei, curentului sau frontului).

3. Nivelul politic revoluționar (al organizației sau partidului revoluționar).

Nivelul social

Acest nivel este caracterizat de acele organizații care reunesc un singur actor de luptă: muncitorii din sindicatele muncitorești, studenții din sindicatele studențești, chiriașii din sindicatele de chiriași etc.

Membrii acestor organizații sunt legați între ei și ele prin poziția lor comună în cadrul unei structuri sau instituții (ca muncitori, ca studenți, ca chiriași etc.) și nu printr-o ideologie politică specifică comună.

Scopul acestor organizații este de a uni cât mai multe persoane din cadrul acestor structuri și, ca atare, este posibil să reunească multe persoane cu poziții politice largi și contradictorii. Nu este în interesul nostru, ca militante și militanți anarhiști, să intrăm în acest tip de organizații cerând ca acestea să adopte anarhismul ca ideologie de bază. Acest lucru ar duce doar la o fracturare a organizației.

În schimb, rolul nostru ca militante și militanți anarhiști trebuie să fie acela de a câștiga majoritatea în favoarea pozițiilor noastre strategice și tactice, influențând organizația într-o direcție libertară, dar fără a căuta să o controlăm sau să o dominăm din punct de vedere ideologic.

Nivelul socio-politic

La acest nivel, urcăm un grad în specificitatea politică. Acest nivel este înglobat în cadrul organizației de masă sau al mișcării sociale, astfel încât se ocupă în continuare de un singur tip de actor. Nivelul socio-politic este alcătuit din grupuri din cadrul organizațiilor de masă sau al mișcărilor sociale care sunt legate între ele de un grad redus de perspectivă politică comună.

Un exemplu este o „tendință” într-un sindicat: membrii tendinței pot fi în dezacord cu privire la multe aspecte politice, pot proveni din tradiții politice diferite, pot aparține unor organizații politice diferite, dar vor fi de acord să lucreze la anumite proiecte, cum ar fi dezvoltarea unui sindicalism activ și combatant, de exemplu.

Tendința ar fi mai specifică, din punct de vedere politic, decât sindicatul în sine; dar tendința nu ar fi o grupare complet omogenă din punct de vedere politic/ideologic.

Nivelul revoluționar politic

La acest nivel se observă un grad ridicat de specificitate politică.

Organizația politică revoluționară reunește diferiți actori (muncitori, studenți etc.) pe baza unei viziuni și a unui program politic comun. Pentru noi, aceasta ar fi organizația anarhistă specifică.

Anarhiștii și anarhistele construiesc organizații specifice pentru a construi programe revoluționare și pentru a dezvolta strategii și tactici pentru punerea lor în aplicare. În interiorul organizației specifice, anarhiștii și anarhistele elaborează strategii privind modul de intervenție la nivelurile menționate anterior și în alte părți ale societății în general.

Acest nivel necesită cel mai mare grad de unitate ideologică, strategică și tactică, fără acestea intervenția în societatea în general nu ar fi posibilă.

Biblioteca Anarhistă

Organized Anarchism
Actori ai luptei. Niveluri de organizare
23 decembrie 2022

Tradus conform originalului: www.instagram.com/organized.anarchism/

ro.theanarchistlibrary.org